

مصادیق توسعه پایدار در معماری بومی ایران

نویسنده فاطمه احراری دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

رایانامه naziahrari@yahoo.com

چکیده

معماری پایدار را به معنای (خلق محیط پایدار انسان ساخت) تعبیر کرد طراحی پایدار در عرصه معماری یک سبک جدید همانند مدرنیسم یا دیکانستر اکشن نیست، بلکه یک روش در تفکر طراحی است که اساس آن هماهنگی با طبیعت است . اصل طراحی در معماری اکوتک براین اصل استوار است که ساختمان جزئی کوچک از طبیعت پیرامونی است و باید به عنوان بخشی از اکوسیستم عمل کند و در چرخه حیات قرار گیرد معماری اکوتک طراحی است که مردم و لذا کیفیت فضاهای داخلی ساختمان اهمیت ویژه ای می یابند. خیلی از بناها سنتی ما بطور نسبی معماری پایدار به حساب می آیند چون عواملی مانند فرهنگ و اصالت ، اقلیم ، مصالح منطقه و روابط عملکردی مناسب در این بناها تاثیرگذار بودند اما این بناها بطور نسبی پایدار می باشند و هیچ بنایی بطور صد در صد پایدار نمی باشد چون نیازهای ما از فضاهای معماری در طول زمان عوض می شود به همین دلیل ما در هر سبکی از معماری می توانیم به نوعی معماری پایدار بصورت نسبی داشته باشیم به شرطی که به شاخص های معماری پایدار نزدیک باشد .

واژه های کلیدی: کویر، معماری بومی، معماری پایدار، اقلیم گرم و خشک